

Schriftlezing/tekst:

Schriftlezing: Johannes 19: 17 - 27

Tekst: Johannes 19: 25 - 27

Thema en punten:

Christus' bewogenheid

1. Voorbij? 2. Zorgzaam 3. Geliefd

Vragen:

1. (Voor de kinderen): Terwijl de Heere Jezus aan het kruis hangt, denkt Hij toch aan anderen. Weet je daar nog andere voorbeelden van?
2. Hij spreekt Zijn moeder aan met vrouw. Welke les zit daarin?
3. Jezus zorgt vanaf het kruis.
 - a. Waarom is dat nodig?
 - b. Wat zegt dat over Hem?
4. Johannes schrijft de discipel die Jezus liefhad.
 - a. Op wie ziet dat en waarom staat dat er zo?
 - b. Stelling 'Die woorden wijzen op de bron van de gehoorzaamheid van deze discipel.'

Om verder over na te denken (Kohlbrugge):

Het vreselijkste lijden dat ik ken, is het volgende lijden van de ziel: dat men zijn hele leven en zaligheid heeft gezet op Gods Woord, op Zijn beloften en gerechtigheid, en zie, alles wordt aan een kruis genageld, alles gaat in de dood. Ik zie het voor mijn ogen dat alles de dood in gaat en verder niets. Daar stormen de machten van de afgrond op ons aan. God is ver en Die de Zaligheid zijn moest kan niets uitrichten. De Schrift ligt gebroken. Dat was het lijden van de moeder van Jezus, het lijden van de overige vrouwen en van de discipel die de Heere liefhad. (*Vervolgens spreekt Kohlbrugge onder meer van de biddende Hogepriester en zegt daarna het volgende.*)

Gods Woord is nochtans waar, al gaat het door de dood heen, ja al moest het door dood en hel heen, om des te heerlijker als Gods Woord aan de dag te komen. Geen mens zal ooit beschaamd uitkomen, die om Gods waarheid of omwille van de gerechtigheid wordt aangevochten. Ook al blijf het 'hoe?' voor hem verborgen – de belofte zal niet uitblijven. Onze inwendige goddeloosheid moet ons slechts ontdekt worden. Die goddeloosheid is dat wij -als het erom gaat- Gods Woord niet voor Gods Woord houden ondanks alles wat daartegenin gaat, en het er ook niet voor kunnen houden. Eén is er slechts, Die Gods Woord voor Gods Woord gehouden heeft, hoewel Hij daarmee in de dood ging, God Hem verliet (...) Daardoor heeft Hij (...) onze innerlijke goddeloosheid, dat wij Zijn Woord niet vertrouwen, verzoend, en heeft voor ons verdiend dat de belofte nochtans komt. Als een barmhartige Hogepriester, Die in alle dingen, gelijk als wij verzocht is geweest (Hebr. 4: 15), houdt Hij een aangevochtene te midden van de verslindende golven het hoofd boven water, helpt hem door, helpt hem eruit.